

ODRYWAĆ SIĘ (24) *vb impf*

się (16), się (8).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w odrywać); a *jasne*.

inf odrywać się (6). ◇ *praes 3 sg* odrywa się (3). ◇ *3 pl* odrywają się (5), odrywają się (1) *LibLeg*.
◇ *praet 3 sg f* odrywała się (2). ◇ *3 pl m pers* odrywali się (4). ◇ *imp 2 sg* odrywaj się (2). ◇ *con 2 pl m pers* byście się odrywali (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w s.v. oderwać.

1. *Odpadać od większej całości [od czego]* (2): otręby [w urynie] fą ziarnka otrębam podobne/ które takież w febrze. Znamionuią od wżytkie⁸⁰ ciała odriwać fie/ dla gorączki ognia nieprzyrodzonego. *FalZioł V 11*; Każdy członek fląbość fwoię czuie/ gdy fię od ciála odrywa. *SkarKazSej 676b*.

2. *Występować z jedności religijnej [w tym: od kogo, od czego (15)]* (18) : *KromRozm II b3v*; Z którym [Kościołem apostolskim] Sákrámentarze/ Lutheranowye/ Czechowye/ Ruś/ Grekowye/ y infy wflyfcty oddfczepyenci fkládu nye máya/ ponyeważ fye od yednoftáynego porządku yego odrywáya/ inákffe porządki foby wynáduyąc *KromRozm III G6v*; *BielKron 208v*; Ieft roznicá w ártikule iednym álbo kilkonańcie miedzy tymi którzy fie odrywáia *SarnUzn C4*; *SkarJedn 261*; Też wam iedność/ tę miłość y zgodę zálecamy: ábyście fię od wiáry ftárlżych fwoich nie odrywáli. *ReszPrz 94, 62*.

W przeciwstawieniu: »odrywać się ... jednać się« (1): gdzie zá Papieżá Adryaná pierwfzego [...] kościół Grecki ziednoczył fię z Rzymfkim [...]. Potym fię częfto odrywáli y iednáli *SkarJedn 171*.

Zwroty: »od jedności odrywać się« [szyk zmienny] (4): żebyś dla złego żywotá náłzego/ miał fie od iedności/ y zgody náłzey [...] odrywać od nas. *KrowObr 236*. Cf »od jedności kościoła odrywać się«.

»od jedności kościoła, od kościoła, odrywać się« [szyk zmienny] (3:3): Bo the nadzyeye mamy yfz yako czy wżyfcty ftalofczy fwey tako ony fmyalofczy, którzy sye od kołczyola odrywayu zaplathe przyftoynv rychło wełmv *LibLeg 8/133v*; A nye odryway fye od yednołci kołcyola fwyętego/ dla tego cóc fye nyepodoba. *KromRozm I O2v*; *KromRozm III C5v, E, E3, E4*.

»od posłuszeństwa [czyjego] odrywać się« [szyk zmienny] (2): którzy fye yedno od początku kołcyola S. á połluffeńftwá yego przełożonych odrywali. *KromRozm III F5*; *SkarJedn 169*.

»odrywać się od stolice apostolskiej« (1): którzy [heretycy] záwždy fię odrywać od ftolice Apołtolfkicy/ y połluffeńftwá iey musieli *SkarJedn 169*.

Szereg: »dzielić się i odrywać« (1): A ták ktokolwyek yemu [papieżowi] [...] poddan á połluffen nye yeft/ [...] ále krnábrnye/ zuchwále/ á vpornye od porządku tego fye dżyeli y odrywa/ [...] nye yeft w yednym fwyęтым/ powffechnym/ y ápołtolłkim kołcyele *KromRozm III Q2v*.

3. *Przerywać dotychczasowe zajęcie; abstrahere se Cn* (4) :

odrywać się od czego (3): A gdy fie iuż śiac godzi/ nie odrywać fie od śiewu: chyba żeby fie zápaliło/ w ten čás bieżeć gásić *GostGosp 96*. Cf *odrywać się od czego na co; od czego czym*.

odrywać się od czego na co (1): iż częfto od świeckich zábaw/ ná rozmyllanie rzeczy niebiefkich/ odrywać fię mamy. *WujNT 130*.

odrywać się od czego czym (1): złem fie życiem od dobrej náuki nie odryway. *SkarŻyw A4*.

*odrywać się około czego [= do czego] (1): A thác miała fiołtrę którą zwano Máryą/ która też liedząc v nog Iezufowych/ włuchála włowá iego. Ale Marta odrywála lię około częfłtey poślugi [*distrahebatur circa multum ministerium*] *BibRadz Luc 10/40*.*

Formacje współrdzenne cf RWAC.

Cf ODRYWANIE, ODRYWANIE SIĘ

MP, RS